

der senere uddeles som udbytte til aktionærerne, falde bort.

Kommissionsudkastet indeholder ikke regler om lempelse for virksomhed i udlandet. Dette skyldes navnlig, at tilsvarende lempelse ikke gives for personers vedkommende, hvorfor man har fundet det vanskeligt at motivere en sådan speciallempelse for selskabers vedkommende.

Den ved nærværende lovforslag foreslåede aktieselskabsbeskatning er opbygget på samme måde som skattelovskommissionens forslag, forsåvidt som den ligesom kommissionsudkastet kun opererer med 2 skatter: en indkomstskat og en udbytteskat. I modsætning til, hvad der gælder efter kommissionsudkastet, foreslås imidlertid begge skatter gjort proportionale. Når man har opgivet den progressive udbyttebeskatning, skyldes det dels ønsket om på dette punkt at opnå en yderligere forenkling af skatteberegningen, dels at kommissionsudkastets regler kan medføre mindre rimelige konsekvenser i de tilfælde, hvor et selskabs indtjening kun lige er tilstrækkelig til dækning af et beskedent udbytte af aktiekapitalen.

Medens det foran omtalte 5 pct.-fradrag ikke var foreslået i kommissionsudkastet, har man ud fra de betragtninger, der har begrundet fradraget — som har været indrømmet siden den første statsskattelov af 1903 —, ment at burde foreslå fradraget opretholdt. Ifølge forslaget § 53 skal det gives med 5 pct. af den nominelle aktiekapital såvel ved beregningen af indkomstskatten som ved beregningen af udbytteskatten. Kapitalforøgelse i form af friaktieudstedelse, opskrivning af aktier o. lign. lades dog ude af betragtning i denne forbindelse; om motiveringen herfor henvises til bemærkningerne til § 10. For forsikringsselskaber — i hvilke ofte kun en del af aktiekapitalen er indbetalt, medens resten af kapitalen er dækket gennem forskrivninger fra aktionærerne — har man i § 53, stk. 2 b, foreslået en bestemmelse, der svarer til de nugældende regler, hvorefter en vis del af den gennem forskrivninger dækkede aktiekapital tillades taget i betragtning ved beregningen af 5 pct.-fradraget, jfr. statsskattelovens § 8, således som denne er ændret ved de årlige ligningslove, senest lovebekendtgørelse af 19. december 1952 § 12. Når selskabet af sine reserver m. m. anvender beløb til nedskriv-

ning af aktionærforskrivninger, fører lignende betragtninger som de med hensyn til friaktier anførte til, at 5 pct.-fradraget ikke bør forhøjes, jfr. at sådan nedskrivning efter forslaget ikke er indkomstskattepligtig for aktionærerne; på den anden side bør selskabet ikke stilles dårligere end før nedskrivningen, og man har derfor foreslået, at sådan nedskrivning ikke medfører nogen ændring i fradraget.

I tilfælde, hvor en del af et selskabs indkomst hidrører fra aktier i andre her i landet hjemmehørende selskaber, har man — jfr. § 53, stk. 4, — fundet det rimeligt at reducere selskabets 5 pct.-fradrag ved beregningen af indkomstskatten med den del, som efter en forholdsmæssig beregning falder på udbyttets andel i den samlede indtjening (d. v. s. den skattepligtige indkomst med tillæg af fradraget skat og det oppebårne aktieudbytte). Begrundelsen herfor er, at der allerede i det udbyttegivende selskab er indrømmet 5 pct.-fradrag for denne del af indtjeningen, og at denne ikke skal medregnes i det udbyttemodtagende selskabs indkomst, jfr. § 43, stk. 1, nr. 2. Derimod har man ikke foreslået en tilsvarende reduktion af fradraget ved udbytteskattens beregning, idet denne svares af alt udbetalt udbytte uden hensyn til, om udbyttet udredes af midler, der er beskattet hos selskabet eller ikke.

Ved forslaget § 54, stk. 2, er fradraget for virksomhed i udlandet foreslået opretholdt. Dette fradrag var for statsindkomstskatten hjemlet allerede i vor første statsskattelov af 1903. Det har navnlig betydning for rederierne (der normalt drives under aktieselskabsformen). Under hensyn til den hårde konkurrence, hvorunder danske rederiers virksomhed i udlandet foregår, har man anset det for betænkeligt at følge kommissionsudkastets forslag og derved berøve rederierne den støtte for deres konkurrenceevne, som fradraget kan betyde.

Som foran nævnt indrømmes fradraget efter de gældende bestemmelser kun i den ordinære indkomstskat og 20 pct.-forhøjelsen heraf samt i kommuneskatten, men derimod ikke i den overordentlige indkomstskat. Da det ikke er meningen at foreslå et videregående fradrag end det nugældende, går forslaget ud på at nedsætte indkomstskatten — der jo efter forslaget omfatter såvel de